

Sentencja:

Artykuł 13 część B lit. f) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, powinien być interpretowany w ten sposób, że świadczenie usług „call centre” na rzecz organizatora zakładów zawieranych przez telefon, które obejmuje przyjmowanie zakładów w imieniu organizatora przez pracowników podmiotu świadczącego te usługi, nie stanowi umowy zakładu w rozumieniu tego przepisu, a tym samym nie może zostać objęte przewidzianym w tym przepisie zwolnieniem z podatku VAT.

(¹) Dz.U. C 106 z 30.04.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof — Austria) — Reisch Montage AG przeciwko Kiesel Baumaschinen Handels GmbH

(Sprawa C-103/05) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 6 pkt 1) — Kilku pozwanych — Powództwo wniesione w państwie członkowskim przeciwko upadłemu mającemu miejsce zamieszkania w tym państwie oraz współpozwanemu mającemu miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim — Niedopuszczalność powództwa przeciwko upadłemu — Jurysdykcja sądu, do którego wniesiono powództwo, w stosunku do współpozwanego)

(2006/C 224/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Reisch Montage AG

Strona pozwana: Kiesel Baumaschinen Handels GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberster Gerichtshof — Wykładnia art. 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, str. 1) — Kilku pozwanych — Powództwo wniesione

w państwie członkowskim przeciwko osobie mającej miejsce zamieszkania w tym państwie oraz współpozwanemu mającemu miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim — Niedopuszczalność powództwa przeciwko tej osobie z powodu upadłości — Jurysdykcja sądu, do którego wniesiono powództwo, w stosunku do współpozwanego

Sentencja

Artykuł 6 pkt 1 rozporządzenia Rady (WE) z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku takim, jak w sprawie przed sądem krajowym, przepis ten może być powoływany w ramach powództwa wniesionego w państwie członkowskim przeciwko pozwanemu mającemu siedzibę lub miejsce zamieszkania w tym państwie oraz przeciwko współpozwanemu mającemu siedzibę lub miejsce zamieszkania w innym państwie członkowskim, nawet gdy powództwo to od chwili jego wniesienia jest niedopuszczalne w stosunku do pierwszego pozwanego na mocy uregulowania krajowego

(¹) Dz.U. C 132 z 28.05.2005

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 13 lipca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-191/05) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 79/409/EWG — Ochrona dzikiego ptactwa — Obszar specjalnej ochrony — Zmiany nieznanujące podstaw naukowych)

(2006/C 224/22)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. van Beek i A. Caeiros, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciel: L. Fernandes, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego - Naruszenie art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa (Dz.U. L 103, str. 1) - Obszar specjalnej ochrony - Zmiany nieznanujące podstaw naukowych

Sentencja

- 1) Zmieniając granice specjalnego obszaru ochrony „Moura, Mourão, Barrancos” i wyłączając tym samym obszary stanowiące schronienie dla gatunków dzikiego ptactwa, których ochrona leżała u podstaw wyznaczenia granic tego specjalnego obszaru ochrony, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 ust. 1 dyrektywy 79/409/EWG z dnia 2 kwietnia 1979 r. w sprawie ochrony dzikiego ptactwa.
- 2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 155 z 25.06.2005

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 18 lipca 2006 r. — Sergio Rossi SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Sissi Rossi Srl

(Sprawa C-214/05 P) (¹)

(*Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Słowny znak towarowy „SISSI ROSSI” — Sprzeciw właściciela wcześniejszego słownego znaku towarowego „MISS ROSSI” — Argumenty przedstawione po raz pierwszy na rozprawie — Wnioski dowodowe*)

(2006/C 224/23)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnosząca odwołanie: Sergio Rossi SpA (Przedstawiciel: adwokat A. Ruò)

Uczestnik postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (Przedstawiciele: O. Montalto i P. Bullock, pełnomocnicy)

Interwenient wspierający stronę pozwaną w postępowaniu odwoławczym: Sissi Rossi Srl, z siedzibą w Castenaso di Villanova (Włochy) (Przedstawiciel: adwokat S. Vereà)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba) z dnia 1 marca 2005 r. w sprawie T-169/03 Sergio Rossi SpA przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) — Oddalenie wniesionej przez właściciela krajowego i międzynarodowego słownego znaku towarowego „MISS ROSSI”, zarejestrowanego dla towarów z klasy 25 skargi o stwierdzenie nieważności decyzji R 569/2002-1 Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 28

lutego 2003 r. uchylającej decyzję Wydziału Sprzeciwów odmawiającą, odmawiającą rejestracji wspólnotowego słownego znaku towarowego „SISSI ROSSI” dla towarów z klas 14, 15, 5 i 26

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Sergio Rossi SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 182 z 23.7.2005

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 13 lipca 2006 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Cour — Irlandia) — Sam Mc Cauley Chemists (Blackpool) Ltd, Mark Sadja przeciwko Pharmaceutical Society of Ireland, Minister for Health and Children, Ireland, Attorney General

(Sprawa C-221/05) (¹)

(*Dyrektywa 85/433/EWG — Wzajemne uznawanie dyplomów — Farmaceuci — Uznawanie dyplomów farmaceutów pracujących w nowo zakładanych ogólnodostępnych aptekach — Zakres uprawnień dyskrecjonalnych państw członkowskich*)

(2006/C 224/24)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

Supreme Court

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Sam Mc Cauley Chemists (Blackpool) Ltd, Mark Sadja

Strona pozwana: Pharmaceutical Society of Ireland, Minister for Health and Children, Ireland, Attorney General

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Supreme Cour — Wykładnia art. 2 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 85/433/EWG z dnia 16 września 1985 r. dotyczącej wzajemnego uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji w zakresie farmacji, zawierającej środki mające na celu ułatwienie skutecznego wykonywania prawa przedsiębiorczości odnoszącego się do niektórych działalności z dziedziny farmacji (Dz.U. L 253, p. 37) — Zakres uprawnień dyskrecjonalnych państw członkowskich w odniesieniu do uznawania dyplomów farmaceutów pracujących w nowo zakładanych ogólnodostępnych aptekach